

Metody pracy z dziećmi

Wpisał Administrator

Czwartek, 08. Październik 2015 15:11 - Zmieniony Wtorek, 03. Listopad 2015 18:52

METODY PRACY Z DZIEĆMI

WYKORZYSTYWANE

W PRZEDSZKOLU SAMORZĄDOWYM nr 2 W KĘPNIE

Dziecko w wieku przedszkolnym wymaga szczególnej troski, należy, więc dbać o jego rozwój i w ten sposób budować fundament do późniejszej nauki szkolnej.

Wiek przedszkolny jest bardzo ważnym okresem w życiu każdego dziecka. Jest to czas konstruowania własnego „Ja”, czas tworzenia kontaktów z innymi ludźmi, czas budzenia się uczuć do innych ludzi.

Dzieci w tym wieku stosunkowo łatwo poddają się działaniom wspomagającym ich rozwój.

Każde dziecko rodzi się wszechstronnie uzdolnione, z pełną możliwością rozwoju we wszystkich kierunkach, potencjalną inteligencją, zadatkami na rozwijanie twórczości, oraz dużym talentem społecznym. Trzeba, zatem stworzyć mu możliwość maksymalnego rozwoju. To my dorośli, rodzice i nauczyciele powinniśmy odgrywać znaczącą rolę w zapewnieniu im pełnej samorealizacji. Pomagając dziecku w drodze do wspaniałej przyszłości wzbogacamy nie tylko świat dziecka, ale także swój własny.

Współczesna edukacja przedszkolna kładzie nacisk na nowy styl pracy z dzieckiem. Nauczyciel traktuje dziecko jako partnera, pomaga mu w indywidualnym rozwoju. Wskazuje, w jakim kierunku rozwój ten może i powinien zmierzać. W tym celu działania edukacyjne nauczyciela powinny być skierowane na stosowanie różnorodnych metod w pracy dydaktyczno – wychowawczej. Skierowane są one na dziecko, jego wychowanie, oraz prawidłowy i wszechstronny rozwój. Wychodzą one naprzeciw ogólnym potrzebom życia społecznego i gospodarczego oraz związanej z tym sytuacji rodziny.

Stosowane w przedszkolu metody prowadzenia zajęć odnoszą się do sposobów pracy nauczyciela

z dziećmi i służą realizacji wyznaczonych celów zajęć. Są one odmienne od metod szkolnych.

Można wyodrębnić trzy grupy metod: oglądowe, słowne, oraz praktycznego działania. Przenikają się one wzajemnie i rzadko występują w swojej czystej postaci. Jednak niektóre z nich są dominujące w konkretnych rodzajach zajęć.

Metoda oglądowa – oparta na obserwacji i pokazie pojawia się podczas spacerów, wycieczek, czy oglądania różnego rodzaju ilustracji.

Metoda słowna wykorzystywana jest wykorzystywana w czasie słuchania różnego rodzaju

Metody pracy z dziećmi

Wpisał Administrator

Czwartek, 08. Październik 2015 15:11 - Zmieniony Wtorek, 03. Listopad 2015 18:52

utworów literackich: wierszy, opowiadań, bajek itp.

Obok metod działań odnoszących się do organizacji pracy nauczyciela można wyodrębnić metody odnoszące się do działań dziecka związanych z procesem uczenia się. Przedstawiają one możliwości wielostronnego uczenia polegającego na:

- przyswajaniu (podanego, gotowego materiału),
- odkrywaniu (nowych wiadomości podczas rozwiązywania problemów, oraz samodzielnego poszukiwania),
- przeżywaniu (różnorodnych treści i wartości),
- działaniu (polegającym na zmienianiu rzeczywistości i samego siebie poprzez sprawdzanie wiadomości w praktyce)

Wielostronne uczenie się przeciwstawia się jednostronnemu uczeniu się, czyli nauczaniu opartemu głównie na przyswajaniu gotowej wiedzy podanej przez nauczyciela. Takiemu wielostronnemu uczeniu odpowiadają metody nauczania, takie jak:

- **metody podające** (przyswajanie): opowiadanie, pogadanka,

historyjka obrazkowa, wiersze, piosenki, praca z tekstem,

- **metody problemowe** (odkrywanie): gry dydaktyczne, „burza

mózgów”, inscenizacja,

- **metody aktywizujące** (przeżywanie): drama, wystawa, pokaz,

- **metody praktyczne** (działanie): ćwiczenia.

Metody pracy z dziećmi

Wpisał Administrator

Czwartek, 08. Październik 2015 15:11 - Zmieniony Wtorek, 03. Listopad 2015 18:52

Dobór metod zależy od indywidualnych możliwości dzieci oraz od tego, jakie umiejętności zaplanowaliśmy kształcić w danej chwili. Zatem najlepszymi metodami są te, które aktywizują i motywują dziecko oraz umożliwiają praktyczne zastosowanie zdobytej wiedzy.

W codziennej pracy z dziećmi w naszym przedszkolu wykorzystuje się różne metody, oraz elementy niektórych z nich (np. elementy metody Dobrego Startu M. Bogdanowicz itp).

Zarówno wszystkie metody, jak i techniki służą wspomaganie wszechstronnego rozwoju dziecka rozbudzając jego aktywność twórczą, zapewniając pozytywną motywację do podejmowania zadań, a tym samym rozwijając wiarę we własne siły i możliwości.

Rodzaje metod i technik wykorzystywanych w pracy z dziećmi:

METODY AKTYWNOŚCI RUCHOWEJ I TAŃCA

**** Metoda Ruchu Rozwijającego Weroniki Sherborne***

**** Metoda gimnastyki twórczej (ekspresyjnej) Rudolfa Labana***

**** Metoda Carla Orffa***

**** Ćwiczenia rytmiczne***

**** Metoda aktywnego słuchania muzyki według Batii Strauss***

Metody pracy z dziećmi

Wpisał Administrator

Czwartek, 08. Październik 2015 15:11 - Zmieniony Wtorek, 03. Listopad 2015 18:52

METODY AKTYWNE OŻYWIAJĄCE DZIAŁANIA PEDAGOGICZNE

* *Pedagogika zabawy Klanza*

* *Gry planszowe*

* *Metoda twórczego myślenia J. Osborne – „Burza mózgów”*

TECHNIKI PARATEATRALNE

* *Drama*

* *Technika zmiany ról*

* *Pantomima*

* *Teatrzyk kukielkowy, pacynkowy*

METODA □ Z ZAKRESU EDUKACJI MATEMATYCZNEJ

* *Edukacja matematyczna według Edyty Gruszczyk – Kolczyńskiej i Ewy Zielińskiej*

METODY WSPOMAGAJĄCE NAUKĘ CZYTANIA

** Metoda odimiennej nauki czytania dr Ireny Majchrzak*

** Metoda Dobrego Startu Marty Bogdanowicz*

TECHNIKI RELAKSACYJNE

** Masaż relaksacyjny*

** Muzyka relaksacyjna*

Opis metod i technik:

Metoda Ruchu Rozwijającego Weroniki Sherborne

Metoda ta wspiera i stymuluje rozwój dziecka. Nadrzędnym celem tej metody jest osiągnięcie wewnętrznego spokoju, uświadomienie sobie własnej wartości, odprężenie się, zrelaksowanie, a także rozwijanie wzajemnych kontaktów i porozumiewanie się poprzez ćwiczenia. Można do tego dojść stopniowo: początkowo poprzez poznanie samego siebie, swego ciała, następnie przeniesienie poczucia własnego bezpieczeństwa na najbliższe otoczenie i wreszcie nawiązanie stosunków z innymi ludźmi. Dopiero wtedy umysł staje się bardziej samodzielny, przygotowany do tworzenia, co w konsekwencji prowadzi do uzmysłowienia sobie własnej wartości, celowości oraz działania sprzyjającego dobremu samopoczuciu.

Głównym założeniem tej metody jest posługiwanie się ruchem jako narzędziem we wspomaganie rozwoju psychoruchowego dziecka oraz w terapii zaburzeń rozwoju. Jest ona szczególnie przydatna w pracy z dziećmi nadpobudliwymi, agresywnymi, lęklivymi oraz w przypadkach głębszych zaburzeń rozwojowych.

Metody pracy z dziećmi

Wpisał Administrator

Czwartek, 08. Październik 2015 15:11 - Zmieniony Wtorek, 03. Listopad 2015 18:52

Podstawowym założeniem tejże metody jest rozwijanie przez ruch:

- świadomości własnego ciała i usprawniania ruchowego,
- świadomości przestrzeni i działania w niej,
- dzielenia przestrzeni z innymi ludźmi i nawiązywania z nimi bliskiego kontaktu.

Udział w ćwiczeniach metodą W. Sherborne ma na celu stworzyć dziecku okazję do poznawania własnego ciała, usprawnienia motoryki, poczucia swojej siły, sprawności i w związku z tym możliwości ruchowych. Podczas ćwiczeń ruchowych dziecko może poznać przestrzeń, w której się znajduje, staje się bardziej aktywne, przejawia większą inicjatywę, może być twórcze.

W. Sherborne w swoim programie ćwiczeń ruchowych wyróżnia następujące grupy ćwiczeń, wspomagające rozwój dziecka:

□ ćwiczenia prowadzące do poznania własnego ciała:

- wyczuwanie własnego ciała (brzucha, pleców, pośladków, rąk i nóg, twarzy),
- nazywanie części ciała,

□ ćwiczenia pomagające zdobyć pewność siebie i poczucie bezpieczeństwa w otoczeniu,

Metody pracy z dziećmi

Wpisał Administrator

Czwartek, 08. Październik 2015 15:11 - Zmieniony Wtorek, 03. Listopad 2015 18:52

□ ćwiczenia ułatwiające nawiązanie kontaktu i współpracy z partnerem i grupą (w ćwiczeniach tego typu partner „bierny” jest pod opieką osoby aktywnej), które rozwijają i uczą koncentracji, oraz zwracania uwagi na osobę, z którą współdziała się w czasie ćwiczeń,

□ ćwiczenia twórcze (pozwalające nawiązać i pogłębić stosunki międzyludzkie), oraz zasługujące na uwagę ćwiczenia twórcze w formie tańca, które dają możliwość uwolnienia się od wewnętrznych napięć i niepokojów.

Zgodnie z intencjami i wskazówkami W. Sherborne ćwiczenia wykonywane tą metodą są bardzo proste, a ich ilość jest nieograniczona, zależy od fantazji i pomysłowości ćwiczących.

W czasie prowadzenia zajęć metodą Ruchu Rozwijającego należy pamiętać o przestrzeganiu trzech podstawowych zasad:

1. można zachęcać dziecko do wspólnej zabawy, ale nie wolno go do niej zmuszać,

2. należy wzbogacać ćwiczenia o pomysły dzieci, aby kształtować ich postawę kreatywną,

3. należy pamiętać o stopniowaniu trudności:

- ćwiczenia rozpoczynamy w parach, potem w trójkach, a następnie w grupie, aby pod koniec zajęć powrócić do ćwiczeń w parach,

- na początku zajęć prowadzić ćwiczenia jak najbliżej podłogi, stopniowo przechodząc do ćwiczeń ponad podłożem i pod koniec powrócić do ćwiczeń na podłodze,

- zaczynać zajęcia od ćwiczeń rozluźniających, relaksujących, następnie wykonywać bardziej dynamiczne, by po jakimś czasie wrócić do ćwiczeń uspokajających.

Zabawa, miła atmosfera, osiągnięcie sukcesu w każdym ćwiczeniu i wspólna radość z pokonywania trudności są warunkiem powodzenia w wyrównywaniu u dzieci występujących zaburzeń, oraz satysfakcji z uczestnictwa w zajęciach.

Metoda gimnastyki twórczej (ekspresyjnej) Rudolfa Labana

Metoda ta, nazywana jest także metodą improwizacji ruchowej. Ważną rolę odgrywa tu inwencja twórcza ćwiczącego, jego pomysłowość, fantazja, oraz doświadczenie ruchowe.

Operuje się tu zadaniami ruchowymi otwartymi i zamkniętymi, opowieścią ruchową, ruchem zabawowo – naśladowczym, inscenizacją, improwizacją ruchową, pantomimą, mimiką, groteską, kanonami ruchowymi, ćwiczeniami muzyczno – ruchowymi przy użyciu instrumentów perkusyjnych, oraz muzyki żywej i mechanicznej, zabawami rytmiczno – tanecznymi, elementami tańców regionalnych i narodowych, które komponuje się następnie w małe układy.

Trzeba jednak nadmienić, iż czasem wprowadza się tu ruch naśladowczy, bądź też wykonywany w formie ściślejszej. Jest to niezbędne zwłaszcza przy wprowadzaniu ćwiczeń muzyczno – ruchowych i tańców.

Omawiana metoda nie służy jednak nauczaniu techniki ruchu gimnastyczno – sportowego, lecz rozbudzaniu zdolności tanecznych już od najmłodszych lat. W swojej metodzie R. Laban uważa taniec jako zdolność wypowiedzenia swoich wrażeń, uczuć, oraz przeżyć przy pomocy ruchu.

Jak wszystkie metody twórcze, tak i omawiana metoda nie zaleca żadnego z góry narzuconego toku.

Metody pracy z dziećmi

Wpisał Administrator

Czwartek, 08. Październik 2015 15:11 - Zmieniony Wtorek, 03. Listopad 2015 18:52

Najistotniejsze jest przestrzeganie trzech zasad:

- wszechstronności,
- stopniowania trudności,
- naprzemienności wysiłku i rozluźnienia, koncentracji i rozproszenia.

Nauczyciel staje się tutaj współuczestnikiem i współpartnerem zabawy.

Metoda ruchowa ekspresji twórczej daje możliwość rozwijania się w zakresie (między innymi):

- wycucia własnego ciała,
- wycucia przestrzeni,
- wycucia ciężaru ciała (siły),
- doskonalenia płynności ruchów,
- kształtowania umiejętności współdziałania z partnerem, grupą.

Stosowanie gimnastyki twórczej w przedszkolu będzie owocowało zwiększeniem intensywności zajęć ruchowych i zaangażowaniem dzieci w podejmowaną działalność. W gimnastyce tej,

Metody pracy z dziećmi

Wpisał Administrator

Czwartek, 08. Październik 2015 15:11 - Zmieniony Wtorek, 03. Listopad 2015 18:52

bowiem zadania ruchowe następują szybko po sobie, nie wymagają dłuższych objaśnień, pokazu, oczekiwania na swoją kolej, oraz charakteryzują się płynnością ruchu i totalną pracą wszystkich organów i narządów ustroju ze znaczącym udziałem centralnego układu nerwowego.

Metoda gimnastyki ekspresyjnej, która rozwija zdolności twórcze i odkrywcze w pracy z dziećmi w przedszkolu, może ujawniać się w trojaki sposób:

- sporadycznie w formie krótkich wstawek uatrakcyjniających zajęcia,
- przez prowadzenie większych fragmentów zajęć,
- przez prowadzenie całych jednostek metodycznych omawianą metodą.

Metoda Carla Orffa

Twórca tej metody wyszedł z założenia, iż ćwiczenie gimnastyczne należy rozwijać w ścisłej korelacji z kulturą rytmiczno – muzyczną, oraz kulturą słowa. Jego zdaniem muzyka rodzi się z mowy, ruchu i gestu. Oznacza to w praktyce, że wykorzystane i przetworzone na język muzyczny powinno być to, co dziecku najbliższe: słowo, gest, ruch, otoczenie. Zaspokojenie potrzeby ruchu w formie dobranej przez samo dziecko, daje okazję do rozładowania napięć emocjonalnych, do ich odreagowania.

Oprócz tego funkcja terapeutyczna przejawia się także w umożliwieniu dziecku ćwiczenia specyficznych umiejętności, które nie zostały zupełnie opanowane, lub ich opanowanie jest utrudnione, np.:

Metody pracy z dziećmi

Wpisał Administrator

Czwartek, 08. Październik 2015 15:11 - Zmieniony Wtorek, 03. Listopad 2015 18:52

- szybkie orientowanie się w sytuacji w grze,

- orientowanie się w przestrzeni według umownych oznaczeń,

- dokładne wykonywanie czegoś, lub niedostateczna sprawność manualna.

Jeśli opanowanie tych szczególnie trudnych umiejętności będzie wplecione w zabawę, to istnieje duża szansa na to, że dziecko opanuje je szybciej, a jego uwaga nie będzie skupiona wprost na tym, co sprawia mu trudność, ale na przyjemności, jaką niesie mu zabawa.

Ćwiczenia rytmiczne pozwalają na odkrycie własnych możliwości wypowiedzenia się, na odkrycie w sobie rytmu, oraz tworzenie muzyki w najprostszych jej formach, a także na poznawanie muzyki i wnikanie w jej tajniki. Dlatego twórca tej metody nawiązuje do tradycyjnych, zanikających we współczesnych czasach form zabaw, ćwiczeń, tańców, muzyki, porzekadeł, legend, baśni, poezji, prozy itp.

Głównym celem i zadaniem metody jest wyzwolenie u dzieci tendencji do samoekspresji i rozwijania inwencji twórczej (zwłaszcza powiązanie muzyki z ruchem stanowi bardzo charakterystyczny rys omawianej metody).

Zarówno muzyka jak i ruch, oraz żywe słowo przenikają się wzajemnie, przy czym w konkretnych ćwiczeniach dominuje zwykle jeden z wymienionych elementów.

Szeroko rozbudowany repertuar ćwiczeń i zabaw daje możliwość rozwijania inwencji zarówno dzieciom wysoko uzdolnionym, jak i zaniedbanym, które mają okazję wyrównać swoje braki.

Ćwiczenia rytmiczne

Polegają one na ćwiczeniach ciała, które są wykonywane na „różne polecenia” muzyczne, oraz przeżywaniu a następnie wyrażaniu ruchem i gestem ciała, treści emocjonalnych zawartych w muzyce.

Ruch muzyczny jest jakby połączeniem muzyki i plastyki.

W czasie ćwiczeń rytmicznych dokonuje się przetwarzanie odbioru wrażeń słuchowych na ruch i gest ciała, ponieważ ruch i rytm muzyczny są przedłużeniem rytmu biologicznego człowieka.

Ćwiczenia rytmiczne stwarzają możliwość odczuwania muzyki ciałem, sercem, myślą, stopniowo uczą umiejętności wypowiedzania się, otwierania własnej osobowości dla świata, dla otoczenia. Aktywizują one ciało i psychikę dziecka, przyzwyczajają je do bacznej postawy w oczekiwaniu na polecenie muzyczne, następnie również na silne bodźce, do gotowości reakcji.

Ćwiczenia te tworzą nowe odruchy i rozwijają sprawność aparatu mięśniowo – ruchowego, to zaś ważne jest dla każdego człowieka, a przede wszystkim dla dzieci w okresie rozwoju. Przez ćwiczenia rytmiczno – muzyczne dziecko dochodzi do pełnego podporządkowania aparatu ruchowego swej woli. Mają one również wielki wpływ na opanowanie nieśmiałości i nerwowości dzieci, są doskonałą formą pobudzania aktywności, wiary we własne siły, pełnią rolę relaksu i terapii.

Ćwiczenia rytmiczne wpływają niezawodnie na rozwój pewnych zdolności intelektualnych: ćwiczą i rozwijają umiejętność koncentracji i równoczesnej obserwacji kilku zjawisk, kształcą szybką reakcję intelektualną, przyczyniają się do rozwoju spostrzegawczości, umiejętności porównywania i analizy, pamięci, wreszcie rozwoju wyobraźni i twórczej gotowości.

Wiele ćwiczeń polega na swobodnej improwizacji, przy czym zwraca się uwagę na naturalny, niewymuszony i piękny plastyczny gest.

Metoda aktywnego słuchania muzyki według Batii Strauss

Metoda Batii Strauss pozwala na przybliżenie dzieciom muzyki klasycznej. Dzieci aktywnie słuchają tzn. słuchając, wykonują proste ruchy rytmiczne siedząc, lub proste ruchy taneczne proponowane przez nauczyciela. W przypadku dzieci młodszych są to proste ruchy ilustracyjne, krótkie opowiadania związane z każdym utworem muzycznym. Poprzez „aktywne słuchanie” dzieci nieświadomie poznają strukturę utworu muzycznego.

Kontakt z muzyką jest dla dziecka źródłem twórczych poczynań, różnorodnych poszukiwań, stymuluje dziecko do samowrażania się (np. w tańcu, śpiewie). Poprzez kontakt z muzyką rozwijają się u dziecka dodatnie cechy charakteru, zdolności poznawcze, a cała osobowość kształtowana jest harmonijnie i wielostronnie.

Do wartości wychowawczych muzyki można zaliczyć:

- kształtowanie kultury muzycznej,

- doskonalenie smaku,

- rozwijanie umiejętności słuchania,

- rozumienie własnej psychiki, obyczajów, warunków do życia,

- rozbudzanie zainteresowań i sympatii do ludzi,

- kształtowanie umiejętności wypowiedzania się,

Metody pracy z dziećmi

Wpisał Administrator

Czwartek, 08. Październik 2015 15:11 - Zmieniony Wtorek, 03. Listopad 2015 18:52

- odczuwanie piękna,

- oddziaływanie na dyspozycję dziecka do pracy, oraz na pamięć,

- rozwijanie poczucia więzi grupowej,

- rozwijanie samodzielności.

Metoda aktywnego słuchania muzyki według B. Strauss daje następujące możliwości:

· **dzieciom:**

- uczestniczenie w utworze muzycznym,

- przeniknięcie do struktury całego utworu a w konsekwencji

jego radosny i rozumny odbiór,

- kształcenie wyobraźni dźwiękowej,

- odczucie i przeżycie radości wspólnoty tworzenia, dostępnej

Metody pracy z dziećmi

Wpisał Administrator

Czwartek, 08. Październik 2015 15:11 - Zmieniony Wtorek, 03. Listopad 2015 18:52

jak wydawać by się mogło tylko artystom,

□ możliwość wystąpienia w roli współwykonawcy lub artysty,

□ swobodę w zmianie ról, jakie mają pełnić dzieci w danym

utworze muzycznym,

· **nauczycielowi:**

□ stosunkowo krótki czas osiągania zamierzonego celu,

□ wskazywanie w sposób niewerbalny na różne elementy dzieła

muzycznego: formę, tempo, rytm, dynamikę, barwę.

METODY AKTYWNE OŻYWIAJĄCE DZIAŁANIA PEDAGOGICZNE

Pedagogika zabawy Klanza

Nazwa tej metody nasuwa skojarzenia: „coś jest przyjemne, coś wyzwala spontaniczność, coś wyzwala radość”.

Metody pracy z dziećmi

Wpisał Administrator

Czwartek, 08. Październik 2015 15:11 - Zmieniony Wtorek, 03. Listopad 2015 18:52

Pedagogika ta włącza do nauczania i wychowania metody kreatywne, aktywizujące, pobudzające emocje i wyobraźnię, z przełożeniem ich na takie sytuacje, w których uczestnik grupy może bez lęku rozwijać swoje najlepsze strony.

Proponuje zabawy i gry, które:

- zapewniają dobrowolność uczestnictwa,
- wykluczają rywalizację,
- dają możliwość komunikowania się poprzez ruch, słowo,

plastykę, oraz inne środki wyrazu.

Doświadczenie zaś własnej twórczości służy akceptacji własnych możliwości i ograniczeń (także fizycznych).

Wymiana myśli i odczuć, zrozumienie problemu, który można wspólnie rozwiązać sprzyjają integracji w grupie. Uczestnicy zabawy, bawiąc się pozbywają się stresu i niepewności, stają się otwarci na drugiego człowieka, ćwiczą się również w asertywności.

Dzięki pozytywnemu oddziaływaniu grupy, dzieci czują się bardziej dowartościowane, co wyzwała w nich chęć do działania.

Metod związanych z pedagogiką zabawy najlepiej uczyć się przez przeżywanie. Tylko wtedy dzieci dobrze się bawią, czują się odprężone i radosne.

Gry planszowe

Jest to metoda zawierająca treści dydaktyczne i wychowawcze. Uczy ścisłego przestrzegania reguł, aktywizuje dzieci, integruje różne dziedziny, oraz przyspiesza ich rozwój.

Gry tworzy się w następujących przypadkach:

□ jako sprawdzenie zdobytych wiadomości (dzieci tworzą grę

w oparciu o posiadaną wiedzę),

□ jako sposób na zdobycie nowych wiadomości (dzieci zdobywają wiadomości, by je natychmiast wykorzystać

` w grze),

□ jako niekonwencjonalny sposób na doskonalenie umiejętności:

- czytania,

- pisania,

Metody pracy z dziećmi

Wpisał Administrator

Czwartek, 08. Październik 2015 15:11 - Zmieniony Wtorek, 03. Listopad 2015 18:52

- planowania,

- twórczego myślenia,

- rysowania.

Gry planszowe uczą twórczego myślenia, rozwijają wyobraźnię, nadają sens pracy, zmuszają do współdziałania, uczą planowania pracy, stwarzają okazję do rozwijania umiejętności, dają satysfakcję z pracy którą wykonują, a treści ujęte w grach głęboko zapadają graczom w pamięci.

Metoda twórczego myślenia J. Osborne – „Burza mózgów”

Metoda ta jest szczególnie polecana podczas rozwiązywania problemów. Wszyscy uczestnicy mają prawo zgłaszać swoje pomysły, ponieważ nie podlegają one ocenie (co jest bardzo istotne w pracy z dziećmi).

Ważna jest duża ilość pomysłów, lecz nie jest istotne, kto jest autorem pomysłów. Po zakończeniu zgłoszeń, można przystąpić do oceny pomysłów pod kątem przydatności w pracy.

Metoda twórczego myślenia polecana jest w codziennej pracy z dziećmi, gdyż:

□ wsporniale integruje grupę,

- rozwija fantazję,

- rozbudza w dziecku wyobraźnię twórczą.

TECHNIKI PARATEATRALNE

Drama

Drama jest metodą nauczania – uczenia się, ponieważ wyróżniają ją charakterystyczne, specyficzne czynności nauczyciela i ucznia. Czynności nauczyciela polegają na przekazywaniu dzieciom poleceń i prośba, aby rozwiązali konkretny problem wchodząc w role i rozwiązując go w sytuacji fikcyjnej. Dzieci najczęściej w małych grupach przygotowują się do realizacji zadania, a następnie przedstawiają je w formie improwizacji.

Dzieci biorące udział w dramie pogłębiają swoje przeżycia

i realizują się twórczo, uczą się analizować różne reakcje: pozytywne, negatywne, a jednocześnie dokonują korekty zachowań.

Nauczyciel pracujący techniką dramy powinien pamiętać

o podstawowych zasadach nauczania, zwłaszcza o zasadach stopniowania trudności. Dramę należy bowiem wprowadzać od najprostszych jej technik (np. improwizacje w 2-3 osobowych zespołach), aż do scen improwizowanych z większą ilością dzieci.

Metody pracy z dziećmi

Wpisał Administrator

Czwartek, 08. Październik 2015 15:11 - Zmieniony Wtorek, 03. Listopad 2015 18:52

W pracy z dziećmi młodszymi, stosowane techniki dramowe dające dobre efekty pracy to gry dramowe, rzeźby, oraz fotografie. Polecenia nauczyciela powinny być tutaj proste a problem do rozwiązania bliski i znany dzieciom, poczynając od tego, co jest bliższe dzieciom, przechodząc stopniowo do tego, co dalsze, nowe i nieznanne.

Zastosowanie dramy jako metody pracy z dziećmi umożliwia:

- rozwijanie w dziecku wiary w siebie,
- kształcenie pełnej osobowości, pobudzanie harmonijnego rozwoju,
- rozszerzanie zakresu aktywności dziecka,
- wykorzystywanie w codziennej praktyce wychowawczej elementów sztuki w różnych jej przejawach (muzyka, teatr, plastyka),
- rozwijanie wrażliwości, wyobraźni i doświadczeń,
- stwarzanie takich sytuacji, w których dziecko uczy się dokonywać samodzielnych wyborów i podejmować decyzje,
- kształtowanie postawy otwartej i kreatywnej,
- nacisk na indywidualny rozwój dziecka,

Metody pracy z dziećmi

Wpisał Administrator

Czwartek, 08. Październik 2015 15:11 - Zmieniony Wtorek, 03. Listopad 2015 18:52

□ rozwijanie i wzbogacanie słownictwa.

W grupie pracującej metodą dramy dzieci uczą się przede wszystkim współpracy, bycia ze sobą, wzajemnej akceptacji, znika wstydlivość, a w jej miejsce pojawia się otwartość, szczerowość, pewność siebie, umiejętność dzielenia się i pomagania sobie.

W dramie każdy odnosi sukces. Nie ma tu, bowiem nieważnych ról, nie jest to teatr, nie chodzi tu o wyreżyserowane popisy aktorskie, więc nie ma tu ról, które mogłyby być źle zagrane.

Technika zmiany ról

Technika ta polega na tym, że rola, jaką ma odegrać dziecko powinna mu umożliwić zdobywanie nowych doświadczeń.

To dzięki technice zmiany ról dziecku z objawami lęku w interakcjach społecznych, nieśmiałemu organizujemy zabawę, w której ono gra rolę nauczyciela, a nauczyciel przyjmuje na siebie rolę dziecka.

Zawsze jednak rozpoczynamy od stworzenia takiej sytuacji zabawowej, w której tkwią warunki sprzyjające wyzwalanu u dziecka niezależnego zachowania się w różnych miejscach i różnych sytuacjach.

Pantomima

Metody pracy z dziećmi

Wpisał Administrator

Czwartek, 08. Październik 2015 15:11 - Zmieniony Wtorek, 03. Listopad 2015 18:52

Połączenie ruchu, gestu, mimiki – właściwie każdą sytuację można wyrazić ruchem, dlatego pantomima jest bardzo przydatną metodą już w pracy z dziećmi młodszymi. Pozwala ona na ujawnianie swoich uczuć, oraz emocji.

Pantomima stwarza wspaniałe sytuacje, w których wyobrażenia uaktywnia się jednocześnie u osoby prezentującej pantomimę w różnych sytuacjach, jak również u jej odbiorcy.

Teatrzyk kukielkowy, pacynkowy

Teatrzyk kukielkowy, czy pacynkowy to taki teatrzyk, w którym dzieci samodzielnie wykonują kukielki oraz pacynki stosowane później w różnych sytuacjach. Dzieci stają się wtedy reżyserami, scenografami, scenarzystami.

Często sytuacje teatralne dają nam okazję do rozmów z dziećmi na temat uczuć, emocji, oraz motywów działania.

Wszelkiego rodzaju teatrzyki, w których wykorzystuje się zarówno kukielki jak i pacynki, wywołują aktywność twórczą, często przełamują barierę lęku, oraz nieśmiałości u wielu dzieci.

METODY Z ZAKRESU EDUKACJI MATEMATYCZNEJ

Edukacja matematyczna według Edyty Gruszczyk – Kolczyńskiej i Ewy Zielińskiej

Metody pracy z dziećmi

Wpisał Administrator

Czwartek, 08. Październik 2015 15:11 - Zmieniony Wtorek, 03. Listopad 2015 18:52

W edukacji matematycznej przedszkolaków najważniejsze są osobiste doświadczenia dziecka, stanowiące budulec, z którego dziecko tworzy pojęcia (matematyczne) oraz umiejętności. Doświadczenia te przyczyniają się do rozwoju myślenia i hartowania dziecięcej odporności. Podczas ich przetwarzania dziecko musi mówić, sprzyja to bowiem koncentracji uwagi i pomaga dostrzegać to, co najważniejsze.

Zajęcia dla dzieci powinny być wypełnione zabawami, ciekawymi zadaniami i grami.

Celem tej metody jest wspomaganie rozwoju umysłowego dzieci i dobre przygotowanie dzieci sześciolatków do podjęcia nauki w szkole. Powstała ona w wyniku badań naukowych zmierzających do połączenia w jeden proces:

- intensywnego wspomagania rozwoju inteligencji operacyjnej dzieci,
- kształtowania odporności emocjonalnej potrzebnej dzieciom do pokonywania trudności,
- rozwijania umiejętności matematycznych stosowanych w codziennym życiu i wymaganych potem na lekcjach matematyki.

Program edukacji matematycznej E. Gruszczyk – Kolczyńskiej ujmuje 12 kręgów tematycznych, które należy realizować w podanej kolejności, uwzględniając stopniowanie trudności i prawidłowości rozwoju dziecka:

1. Orientacja przestrzenna, czyli kształtowanie umiejętności, które pozwolą dziecku dobrze orientować się w przestrzeni i rozmawiać o tym, co się wokół niego dzieje.

2. Rytmy – rozwijają umiejętność skupiania uwagi na prawidłowościach i korzystania z nich w różnych sytuacjach; potrzebne są przy nabywaniu umiejętności liczenia i rozumienia sensu

Metody pracy z dziećmi

Wpisał Administrator

Czwartek, 08. Październik 2015 15:11 - Zmieniony Wtorek, 03. Listopad 2015 18:52

mierzenia.

3. Kształtowanie umiejętności liczenia oraz dodawania i odejmowania obejmuje proces począwszy od liczenia konkretnych przedmiotów przez liczenie na palcach do liczenia w pamięci.

4. Wspomaganie rozwoju operacyjnego rozumowania, którego celem jest przygotowanie dziecka do zrozumienia pojęcia liczby naturalnej (zbiory).

5. Rozwijanie umiejętności mierzenia długości w zakresie dostępnym 6-latkom (1 cm, 1 m, 1 km, stopa, kroki, łokieć, dłoń, patyk, sznurek, miara).

6. Klasyfikacja – czyli wspomaganie rozwoju czynności umysłowych potrzebnych do tworzenia pojęć (wprowadzenie dzieci do zadań o zbiorach i ich elementach – segregowanie).

7. Układanie i rozwiązywanie zadań arytmetycznych – doskonalenie umiejętności rachunkowych dzieci.

8. Zapoznanie dzieci z wagą i sensem ważenia (ważymy lalki, piłki, misia i inne zabawki), używamy terminu „ciężar”.

9. Mierzenie płynów – pomaga dzieciom zrozumieć pojęcia: mniej – więcej.

10. Intuicje geometryczne:

· kształtowanie pojęć geometrycznych – dziecko konstruuje w swoim umyśle pojęcia samodzielnie (lustro, figury),

- układanie szlaczków.

11. Konstruowanie gier przez dzieci – hartuje odporność emocjonalną i rozwija zdolności do wysiłku umysłowego:

- gry – opowiadania

- gry z czynnościami matematycznymi (doliczania, odliczanie).

12. Zapisywanie czynności matematycznych znakami (<, >, =,+).

Wszystkie wymienione wyżej kręgi tematyczne trzeba zrealizować w podanej kolejności, gdyż uwzględnia ona nie tylko stopniowanie trudności, ale także prawidłowości rozwoju dziecka. Dla uzyskania dobrych efektów zajęcia powinny być prowadzone trzy razy w tygodniu. Zajęcia należy prowadzić dotąd, dopóki sprawiają dziecku przyjemność.

Taki zakres kształcenia sprzyja stymulowaniu uzdolnień matematycznych u dzieci i dobrze przygotowuje je do nauki matematyki w szkole.

METODY WSPOMAGAJĄCE NAUKĘ CZYTANIA

Metoda odimiennej nauki czytania dr Ireny Majchrzak

Metody pracy z dziećmi

Wpisał Administrator

Czwartek, 08. Październik 2015 15:11 - Zmieniony Wtorek, 03. Listopad 2015 18:52

Odimienna metoda nauki czytania dotyczy elementarnej nauki czytania oraz przygotowania dziecka do nauki pisania.

W wieku przedszkolnym dominującą rolę odgrywa zabawa i dlatego wszelka nauka powinna mieć taki charakter. Dziecko, które zaczyna naukę czytania, powinno na samym początku otrzymać przekaz, że słowo napisane jest nośnikiem tych samych znaczeń, co słowo mówione.

Dr Irena Majchrzak uważa, iż najmniejszą jednostką poznawczą systemu, jakim jest pismo, musi być od razu całe słowo. Wtedy celem odczytywania jakiegokolwiek napisu jest zrozumienie jego treści.

Odimienna metoda nauki czytania stosowana jest już wśród bardzo małych dzieci (2–3 latki). Punktem wyjścia jest pokazanie dziecku jego imienia – „wizytówki”, a następnie imion znanych bliskich mu osób. Dzięki temu dziecko zauważa, iż imię można nie tylko usłyszeć i wymówić, lecz również zobaczyć, że samo dziecko zostało przedstawione w kształcie liter, lub, że zostało schowane za zasłoną liter. Następne etapy to wiele gier i zabaw pozwalających dzieciom na poznanie pozostałych imion, wyrazów, oraz liter alfabetu.

„Sprawdzanie obecności”, „ściana pełna liter”, „deszcz imion”, „targ liter”, „gra w sylaby”, „nazywanie świata” i inne sformułowania – to nazwy ćwiczeń oraz hasła charakterystyczne dla metody dr Ireny Majchrzak.

Podstawowe założenia odimiennej metody nauki czytania są następujące:

- wprowadzanie dziecka w świat słów powinno odbywać się na zasadzie zabaw i gier, przynoszących dziecku radość i satysfakcję,

- celem nauki czytania jest zrozumienie sensu i znaczenia poszczególnych słów, a nie pozbawionych znaczenia oddzielnych liter, dlatego dziecko poznaje przede wszystkim wyrazy, a następnie litery, z których są zbudowane,

Metody pracy z dziećmi

Wpisał Administrator

Czwartek, 08. Październik 2015 15:11 - Zmieniony Wtorek, 03. Listopad 2015 18:52

□ dziecko na początku otrzymuje określony, skończony zbiór liter – alfabet; wie, że wszystkie wyrazy można stworzyć wykorzystując znane mu już litery.

Metoda ta uwalnia od napięć i lęków nie tylko dziecko, lecz także nauczycieli, wychowawców i rodziców.

Wszelkie zabawy oraz ćwiczenia uwzględniające założenia metody dr I. Majchrzak, przeprowadzane na zasadzie pełnej dobrowolności i w indywidualnym tempie, są bardzo ciekawe, urozmaicone i za każdym razem dostarczają nowych doświadczeń. Ułatwiają one dzieciom pierwsze kontakty i wzajemne poznanie się, przyczyniają się do integracji grupy. Dzieci poznają szybko swoje imiona i nie muszą zwracać się do siebie w formie bezosobowej.

Metoda Dobrego Startu Marty Bogdanowicz

Założeniem Metody Dobrego Startu jest jednoczesne rozwijanie funkcji językowych, funkcji spostrzeżeniowych: wzrokowych, słuchowych, dotykowych, motorycznych i kinestetycznych (czucie ruchu), oraz współdziałania między tymi funkcjami, czyli integracji percepcyjno – motorycznej. Są to funkcje, które leżą u podstaw złożonych czynności czytania i pisania.

Usprawnienie w tym zakresie, jak również kształtowanie lateralizacji (ćwiczenia ustalenia ręki dominującej) i orientacji w prawej i lewej stronie ciała jest wskazane dla dzieci przygotowujących się do nauki czytania i pisania, natomiast jest niezbędne dla dzieci, u których występują opóźnienia rozwoju tych funkcji.

Ćwiczenia prowadzą do większej harmonii rozwoju psychoruchowego: wyższego poziomu rozwoju i współdziałania funkcji intelektualnych (mowy, myślenia) i instrumentalnych (spostrzeżeniowo – ruchowych).

Metody pracy z dziećmi

Wpisał Administrator

Czwartek, 08. Październik 2015 15:11 - Zmieniony Wtorek, 03. Listopad 2015 18:52

Struktura zajęć prowadzonych MDS jest następująca:

- zajęcia wprowadzające

- zajęcia właściwe:
 - ćwiczenia ruchowe,

 - ćwiczenia ruchowo – słuchowe,

 - ćwiczenia ruchowo – słuchowo – wzrokowe,

- zajęcia końcowe.

Zajęcia z dzieckiem przedszkolnym, prowadzone Metodą Dobrego Startu odbywają się w formie zespołowej. Ćwiczenia te mogą być prowadzone z całą lub połową grupy. Wybór wzorów, odrzucenie niektórych z nich (zbyt trudne), szybkość ich opracowania uzależniamy od poziomu rozwoju psychomotorycznego dzieci objętych ćwiczeniami. Warunkiem skuteczności stosowania tej metody jest dokładne wykonywanie ćwiczeń.

TECHNIKI RELAKSACYJNE

Masaż relaksacyjny

Masaż relaksacyjny będący jedną z technik relaksacyjnych opiera się na zabawie bazującej na naturalnej aktywności dziecięcej, służy pogłębianiu kontaktów pomiędzy dziećmi i dorosłymi, odprężaniu i wspólnemu przeżywaniu radości.

Podczas tego typu zabaw używany jest spowolniony ruch i gesty: głaskania, kołysania, drapania, itp. Są to spontaniczne ruchy, pomagające w odpędzeniu zmartwień, napięć, zwiększeniu pewności siebie. Masaż relaksacyjny wymaga od dzieci osobistego zaangażowania, wspomaga i ćwiczy koncentrację.

Jego głównym celem jest łagodzenie wewnętrznych napięć, zmniejszenie stresu, stworzenie warunków sprzyjających odprężeniu, rozwijanie twórczej wyobraźni.

Muzyka relaksacyjna

Jest ona najprostszą a zarazem bardzo skuteczną formą kształtowania pozytywnych emocji wśród dzieci polegającą na słuchaniu krótkich utworów lub fragmentów odpowiednio dobranej muzyki artystycznej, poważnej.

Muzyka relaksacyjna ma bardzo duży wpływ na zdrowie i dobre samopoczucie. Pozwala ona redukować stres, lęki, depresje.

Bardzo ważna w doborze muzyki do ćwiczeń jest tonacja, tempo, oraz czynniki psychologiczne, fizjologiczne i estetyczne, po to by spowodować różnorodne reakcje słuchowe, fizyczne i emocjonalne.

Zebrała i opracowała: *mgr Magda Serafin*

METODY NAUCZANIA JĘZYKA ANGIELSKIEGO

Preferowane metody pracy z dziećmi to metody aktywizujące, uwzględniające potrzeby, zainteresowania i możliwości

ż

liwo

ś

ci. Oznacza to,

ż

e podstawow

ą

form

ą

aktywno

ś

ci dzieci na zaj

ę

ciach b

ę

dzie zabawa – najbardziej naturalny dla dzieci pięcioletnich i młodszych, sposób zdobywania wiedzy o

ś

wiecie.

· **Metoda naturalna (The natural Approach)** - dzieci posługują się językiem ojczystym w często powtarzających się sytuacjach i kontekstach, co prowokuje do używania tych samych słów i zwrotów. Na zajęciach nauczyciel powinien stwarzać sytuacje, w których dzieci powtarzać będą określone wyrażenia, co pozwoli im zapamiętać więcej konkretnych słów, sformułowań. Powinno się powracać do wcześniej poznanych treści i tematów na zasadzie spirali, wzbogacając je o nowe elementy.

· **Metoda bezpośrednia** - zaleca używanie języka obcego kosztem zredukowania lub nawet całkowitej eliminacji języka ojczystego. Dzieci są „otoczone” językiem angielskim i b

ę
d
ą
miały okazj
ę
postrzega
ć
i poznawa
ć ś
wiat wła
ś
nie w tym j
ę
zyku. Osłuchanie j
ę
zykowe ma tutaj szczególne znaczenie – zwłaszcza w pierwszym etapie uczenia si
ę
j
ę
zyka.

· **Metoda Total Physical Response (TPR)** - to Metoda Reagowania Całym Ciałem która, podobnie jak Metoda Naturalna, zwraca uwagę na rozwój umiejętności słuchania i rozumienie języka adresowanego do dziecka. Poza tym, TPR to niezwykle pomocna technika w pracy z tą grupą wiekową pozwalająca na zaktywizowanie całego ciała, a więc zaspokojenie naturalnej potrzeby ruchu dziecka przedszkolnego.

· **Metoda audiolingwalna** - metoda ta polega na samodzielnym naśladowaniu, pozwala odgadnąć sens wypowiedzi. Stymuluje rozwój mowy i poprawnej wymowy w języku obcym. Skupia się na wykorzystaniu drylu językowego, który jest krytykowany przez część dydaktyków, ale wydaje się być odpowiednim dla dziecka w wieku 5 lat sposobem ćwiczenia struktur gramatycznych, wyrażań i fraz typowych dla danego języka. Stosowana będzie jako powtarzanie chórem lub indywidualne słów, fraz za wzorem („Powtarzaj jak papuga”).

· **Metoda audiowizualna** - (audiovisual method) wykorzystuje dźwięk (nagranie) w połączeniu z ilustracją. Jest bardziej atrakcyjna dla dzieci dzięki wykorzystaniu różnych bodźców. Jej przydatność w nauczaniu dzieci zależy od atrakcyjności stosowanych technik i materiałów. Metoda ta daje możliwość użycia dźwięku i obrazu jednocześnie lub osobno w zależności od planowanego przez nauczyciela celu zadania. Łączenie obrazków i kart słownych na tablicy może być przeprowadzone jako zadanie dla poszczególnych dzieci lub gra drużynowa.

· **Metoda komunikacyjna** - zakłada, że język to narzędzie komunikacji. Materiał językowy, którego używa lektor ma odniesienie do konkretnych sytuacji. Odgrywamy dialogi i scenki z podziałem na role, jak w prawdziwym życiu, przez co dzieci nabierają przekonania, że język

Metody pracy z dziećmi

Wpisał Administrator

Czwartek, 08. Październik 2015 15:11 - Zmieniony Wtorek, 03. Listopad 2015 18:52

angielski służy załatwianiu konkretnych spraw w otaczającym je świecie.